Rok VI Nr 11

Poznań, 1 czerwca 1948

ADRES REDAKCJI: Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJI: Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA:
rocznie . . . zł 240
kwartalnie . . „ 60
pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo . zł 10
napis: 1 słowo . „ 20
reklamy 1 cm² . . „ 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Podatek od lokali

Na memoriał nasz, wniesiony do Ministerstwa Administracji Publicznej, ogłoszony w „Emerycie" Nr 9 z dnia 1 maja br. w przedmiocie przyznania emerytom państwowym, wojskowym i samorządowym ulg w opłacie podatku lokalowego otrzymaliśmy następujące pismo:

Rzeczpospolita Polska, Ministerstwo Administracji Publicznej, Warszawa, dnia 10 maja 1948 L. dz. III SF 2—2/96/48 w sprawie ulg w podatku od lokali.

Do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych w Poznaniu ul. Limanowskiego 11

Na pismo z dnia 21 kwietnia br. Ministerstwo Administracji Publicznej komunikuje, że w najbliższej przyszłości ma się ukazać rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych o stosowaniu ulg w podatku od lokali, przewidzianych w art. 40 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) w roku podatkowym 1948-mym, w stosunku do lokali jedno-dwu-i trzy izbowych, zajmowanych przez osoby, pobierające zaopatrzenie emerytalne z funduszów publicznych.

(—) St. Rybicki
p. o. Dyrektor Departamentu

Stajemy do apelu

W dniu 6 czerwca 1948 o godz. 10 zjadą się do Warszawy delegaci Związków i Stowarzyszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych, ażeby wobec przedstawicieli Władz Państwowych, Związków Zawodowych i Prasy wysłuchać sprawozdań organów Związku, dokonać przeglądu własnych sił, dowiedzieć się, co dotychczas zostało osiągnięte, jakie zadania stoją na przyszłość przed nami, ustalić drogi i środki zmierzające do obrony praw nabytych, radzić nad sposobami osiągnięcia poprawy położenia emerytów, wdów i sierót.

Na Zjeździe tym, muszą przedstawiciele świata emeryckiego zająć wyraźne stanowisko wobec zakusów zmierzających do zlikwidowania zagwarantowanych ustawami państwowymi praw emerytów państwowych i oddania ich pod opiekę Ubezpieczalni Społecznej i to bez pytania o zdanie zainteresowanych. Delegaci muszą ponadto przeprowadzić wybór nowych władz Związku, którym powierzą dalsze prowadzenie akcji o wywalczenie dla rzesz emeryckich znośnej egzystencji.

Emeryci państwowi to weterani służby publicznej, dali oni dowody swojej ofiarności dla dobra narodu pracą całego swego życia, mają oni słuszne i niezaprzeczalne prawo do znośnego bytu w wolnej, ludowej, demokratycznej Polsce. Swoją tężyzną duchową, zmysłem organizacyjnym, pracowitością i zapobiegliwością dali oni i dają wciąż dowody swojej żywotności, świecą przykładem młodszemu pokoleniu, które wychowują. Jako czynnik wysokiego uświadomienia obywatelskiego, mimo wycofania się z życia aktywnego, nie przestali być podstawowym filarem pracy, ładu i porządku, na których opiera się polska rzeczywistość.

Aktywne ustosunkowanie się do tej rzeczywistości, jej popieranie na każdym kroku, jak to wynika z sprawozdań napływających z całego kraju, drukowanych w „Emerycie", daje emerytom prawo domagania się umożliwienia im życia

Czas odnowić prenumeratę na III kwartał, do 15-go czerwca br. załączonymi czekami P.K.O.

codziennego, pomocy w ich zamierzeniach i pracach nad zagospodarowaniem Polski, nad podniesieniem dobrobytu najszerszych warstw narodu.

Kto czytał w „Emerycie" sprawozdanie z działalności Spółdzielni w Poznaniu, ten widzi, że potrafimy pracować i przysparzać dochodów, nie tylko emerytom, ale także społeczeństwu i Skarbowi Państwa. Stworzyliśmy dzięki poparciu sfer rządowych placówki zarobkowe emerytów, założyliśmy schroniska dla samotnych i bezdomnych, my starcy, o których mniemano, żeśmy chodzące trupy, nieużytki, darmozjady i ciężary Państwa.

Każda jednostka w Państwie zorganizowanym a tymbardziej jednostka konstruktywna, to kapitał, który nie może i nie śmie być zmarnowany. Dorobek organizacyjny naszego Związku, wysiłek naszych przewodników, którzy mimo piętrzących się na każdym kroku trudności, stawianych najczęściej ze strony, z której przeszkód spodziewać się nie należało i to tylko przez zwykłe sobkowstwo, zawiść i głupotę jednostek, które rade byłyby zniszczyć to, co takim trudem i nadmiernym wysiłkiem zostało zbudowane, nie śmie ulec rozbiciu. Słyszeliśmy już zdania takie: „założymy sobie centralę emerytów w Pipidówce, bo to dziś w Polsce najpoważniejsze miasto, ufundujemy pismo pt. „Nowy Emeryt", przejmiemy kierownictwo i fundusze Związku i pokażemy, co potrafimy zrobić."

Widzieliśmy, że dotychczas nic zrobić nie potrafili, gdzie byli oni, kiedy powstawał Związek? Nie było ich. Teraz dopiero, kiedy zobaczyli, że jednak można coś zrobić, chcieli by opanować Związek, bo jest już czym gospodarzyć.

Aby zdobyć liczebną siłę, przyjęli do swojej organizacji 10.000 rencistów ZUSU i chcą podporządkować im emerytów państwowych i zaprowadzić emerytów do żłóbka Ubezpieczalni. By utrudnić Zarządowi Związku Emerytów Państwowych działalność i obrzydzić Prezydium Związku współpracę, wnoszą poza plecami Prezydium memoriały, do których treść ściągają z „Emeryta", przewlekają posiedzenia Zarządu demagogicznymi wnioskami jedynie dla przeszkadzania pracom Związku.

Na szczęście, Władze przesyłają te memoriały do zaopiniowania Prezydium Związku, ale zupełnie niepotrzebnie odnoszą wrażenie, że wśród emerytów nie ma jedności i to jest najwięcej szkodliwe dla naszej sprawy.

Dlatego obowiązkiem wszystkich zrzeszonych emerytów jest stanięcie na **„apel"** w jednym szeregu, w celu obrony przed rozbiciem tego, co stworzone zostało trzyletnią mozolną, ofiarną i celową pracą.

Tegoroczny Zjazd Delegatów musi zadecydować, czy w momencie rozstrzygającym mają u steru Związku stanąć — znani od szeregu lat działacze, zdolni do kierowania poważną placówką, jaką jest Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów, o zdecydowanej jasnej linii postępowania w obronie praw nabytych, czy też ludzie inni, których dotychczasowe postępowanie nie daje rękojmi należytego zastępowania interesów ogółu emerytów.

Moment jest naprawdę rozstrzygający. W tym roku nastąpić musi zaszeregowanie emerytów do nowych stopni służbowych, dostosowanych do wprowadzonych nowych stopni pracowników czynnych, uchylenie zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej, a więc przywrócenie praw nabytych, następnie opracowanie nowej ustawy emerytalnej odpowiadającej nowej rzeczywistości i duchowi czasu.

Pod tymi hasłami staniemy w Warszawie do „apelu" jak jeden mąż, świadomi swego obowiązku i celów, które nami muszą kierować, w tym duchu też wytyczymy drogi i ustalimy program działania, którym kierować się będzie Zarząd Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych.

(—) Leon Tarczewski

Zasiłki rodzinne

Na prośbę naszą o wyjaśnienie, jak należy rozumieć szereg rozporządzeń dotyczących zasiłku rodzinnego, otrzymaliśmy z Państwowego Zakładu Emerytalnego następujące pismo:

Państwowy Zakład Emerytalny Nr Og. 10048/48, Warszawa, dnia 5 maja 1948.

Sprawy zasiłków rodzinnych z Funduszu Zasiłków Rodzinnych regulują:

dekret z dnia 28. X. 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 414), rozp. z dnia 20. XII. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 487) i cztery rozporządzenia z dnia 16-go I. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29, 30, 31 i 32).

W myśl tych przepisów zasiłek rodzinny przysługuje uprawnionym do zaopatrzenia emerytom państwowym na dzieci i sierotom po funkcjonariuszach państwowych uprawnionym do zaopatrzenia sierocego.

Żonom emerytów oraz wdowom po funkcjonariuszach państwowych uprawnionym do pensji wdowiej zasiłek rodzinny nie przysługuje.

Emerytom państwowym służy zasiłek rodzinny na dzieci do lat 16, a jeśli kształcą się w szkołach do ukończenia 21 roku życia, w razie zaś odbywania studiów wyższych do ukończenia 24 roku życia oraz bez względu na wiek jeżeli są niezdolne do pracy. Za dzieci, na które służy zasiłek rodzinny uważa się dzieci uprawnione — ślubne, nieślubne, przysposobione, dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie, pasierbów oraz wnuków — będące na jego utrzymaniu.

Jeżeli emeryt lub wdowa pracuje i pobiera przy wynagrodzeniu za pracę dodatek rodzinny na swe dzieci, wówczas zamiast tego dodatku rodzinnego otrzymuje od pracodawcy zasiłek rodzinny, a dodatek przejściowy do zaopatrzenia emerytalnego lub pensje sieroce są nadal płacone jak dotychczas.

Jeżeli emeryt nie pracuje, zamiast dotychczasowego dodatku przejściowego na dzieci otrzymuje zasiłek rodzinny.

Jeżeli wdowa nie pracuje sieroty otrzymują zamiast pensji sierocej zasiłek rodzinny.

Jeżeli sierota jest uprawniona do kilku zaopa-

trzeń, otrzymuje tylko jeden zasiłek rodzinny zamiast jednego zaopatrzenia, a pozostałe zaopatrzenia są jej nadal wypłacane.

Zasiłek rodzinny wynosi na jedno dziecko 650,— zł, na dwoje dzieci 1.450,— zł, a na każde następne dziecko 1.000,— zł miesięcznie.

Bez wezwania ze strony Państwowego Zakładu Emerytalnego, nie należy nadsyłać Zakładowi żadnych zawiadomień.

Nowy statut

Na skutek zarządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej nastąpiło przerejestrowanie naszego Związku na podstawie zmienionego statutu, którego treść podajemy poniżej. Istotnych zmian, poza zmianą tytułu i wyrzucenia z § 1 słów **„wszystkich instytucyj ubezpieczeń społecznych"** statut nie zawiera. Ministerstwu chodziło o to, by do Związków naszych nie przyjmowano rencistów Zusu, gdyż mają oni własne Związki, których przewodnictwo nie życzy sobie, by jednoczyli się oni z emerytami państwowymi.

Poprzedni statut pochodził z czasów przed ostatnią wojną, kiedy sami pracownicy umysłowi Zusu prosili o przyjęcie ich w poczet członków Związku Zrzeszeń i o zajęcie się ich obroną. Dziś chcą bronić się sami. Jesteśmy z tego zadowoleni.

S T A T U T

Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych.

I. Postanowienia ogólne: Tytuł, siedziba.

§ 1. Stowarzyszenie nosi nazwę: „Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych.

Jako zrzeszenia emerytów rozumieć należy Związki i Stowarzyszenia emerytowanych pracowników państwowych cywilnych i wojskowych oraz zakładów i przedsiębiorstw państwowych, monopolowych i samorządowych, sekcje emerytów przy Związkach Zawodowych pracowników czynnych oraz wdów i sierót po powyższych pracownikach i emerytach.

§ 2. Siedzibą Związku jest stolica Warszawa. Ze względu na obecne warunki wywołane wojną a mianowicie zniszczenie Warszawy, brak pomieszczeń dla lokali Związku oraz sal na Walne Zebrania i Zjazdy, będzie aż do czasu unormowania tych stosunków siedzibą miasto Poznań.

§ 3. Działalność Związku rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polski.

Związek jest bezpartyjny i apolityczny.

§ 4. Związek obejmuje stowarzyszenia i związki emerytów istniejące legalnie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polski, stowarzyszenia i związki emerytów państwowych, wojskowych, samorządowych, monopoli i przedsiębiorstw państwowych istniejące w poszczególnych miejscowościach.

II. Postanowienia szczegółowe: Cele i środki działania:

§ 5. Celem Związku jest:
a) zespolenie w jednej organizacji wszystkich emerytów, emerytek, wdów i sierót pobierających swoje uposażenia i zaopatrzenia emerytalne ze Skarbu Państwa lub jego instytucyj i przedsiębiorstw a to przez zrzeszenia wyszczególnione w §§ 1 i 4;
b) przedstawicielstwo tychże osób wobec kompetentnych władz i czynników państwowych, jakoteż zainteresowanie społeczeństwa zagadnieniami emetalnymi przez publiczne zabieranie głosu w imieniu ogółu emerytów ,wdów i sierót, urządzanie zebrań dyskusyjnych, opracowywanie i wnoszenie petycyj, memoriałów, projektów ustaw w sprawach dotyczących celów Związku, czynienia w imieniu ogółu zabiegów u czynników miarodajnych celem urzeczywistnienia poprawy bytu,
c) niesienia indywidualnej pomocy emerytom i ich rodzinom w razie pokrzywdzenia przez zmniejszenie ich uprawnień;
d) wydawanie fachowych pism, zakładanie bibliotek itp.;
e) organizowanie schronisk, domów zdrowia, domów wypoczynkowych, wyjednywanie ulg w schroniskach dla emerytów, emerytek i ich rodzin;
f) prowadzenie dozwolonej prawem słusznej obrony interesów zawodowych i gospodarczych członków oraz oddziaływanie na członków w kierunku utrzymania należytego poziomu etycznego;
g) współdziałanie z pokrewnymi organizacjami w wymienionych wyżej kierunkach;
h) administrowanie funduszami i majątkiem Związku.

§ 6. Cele powyższe osiąga Związek przez:
a) czuwanie nad sprawami emerytalnymi i utrzymywanie stałego kontaktu z kompetentnymi władzami i Państwowym Zakładem Emerytalnym oraz czynnikami ustawodawczymi;
b) zwoływanie zebrań i zjazdów celem omawiania spraw zawodowych i ekonomicznych, ustalanie postulatów zawodowych i gospodarczych, redagowanie i wnoszenie rezolucyj i ich wykonywanie;
c) urządzanie odczytów, wykładów, zebrań towarzyskich, wycieczek krajoznawczych itp.

Fundusze Związku

§ 7. Fundusze Związku powstają:
a) z składek członkowskich, których wysokość ustala Zjazd Delegatów;
b) z imprez i przedsiębiorstw dochodowych;
c) z subwencyj, ofiar, darowizn i zapisów.

Zasady organizacji.

§ 8. Związek posiada osobowość prawną i zdolność do działań prawnych zgodnie z obowiązującymi ustawami i używa pieczęci z wyszczególnieniem nazwy i siedziby.

§ 9. Członkiem Związku może zostać każde zrzeszenie emerytów państwowych, wojskowych oraz samorządowych wymienione w §§ 1 i 4 po podpisaniu stosownej deklaracji o przystąpieniu w charakterze członka, poddaniu się przepisom niniejszego statutu i przedłożeniu własnego zatwierdzonego statutu.

Członkiem może być również sekcja emerytalna zawodowego Związku pracowników przedsiębiorstw i monopoli państwowych.

Zgłoszenie na członka nastąpić musi pisemnie do Zarządu z odpisem uchwały danego Zrzeszenia, iż Zarząd uchwalił przystąpić do Związku w charakterze członka.

§ 10. O przyjęciu członka decyduje Zarząd Związku na posiedzeniu większością głosów obecnych członków Zarządu.

Przeciw odmownej uchwale Zarządu Związku, nie przyjętemu Zrzeszeniu przysługuje prawo odwołania się do Walnego Zjazdu Delegatów. Odwołanie winno nastąpić pisemnie na ręce prezesa Związku w terminie 30 dniowym od dnia zawiadomienia o odnośnej uchwale.

Członkowie

§ 11. Do obowiązków członków należy:
a) regularne płacenie ustanowionych składek,
b) stosowanie się do postanowień niniejszego statutu, do uchwał i zarządzeń organów Związku.

§ 12. Do praw członków należy:
a) korzystanie w całej pełni z urządzeń Związku,
b) branie udziału w Walnych Zgromadzeniach z prawem głosu, wyboru czynnego i biernego.

§ 13. Stowarzyszenie przestaje być członkiem:
a) wskutek rozwiązania,
b) wskutek wystąpienia zgłoszonego na piśmie,
c) wskutek uchwały Walnego Zjazdu Delegatów.

Władze Związku

§ 14. Władzami Związku są:
a) Walny Zjazd Delegatów,
b) Zarząd,
c) Komisja Rewizyjna,
d) Sąd Rozjemczy.

Walny Zjazd Delegatów

§ 15. Każde stowarzyszenie emerytów, będące członkiem Związku ma prawo brania udziału przez swoich przedstawicieli w Walnych Zjazdach Delegatów i konferencjach zwoływanych przez Związek.

§ 16. Członkom Związku przysługuje także prawo upoważnienia innego stowarzyszenia emerytów należącego do Związku, do zastępstwa przez przedstawiciela tegoż na Walnym Zjeździe Delegatów, działania w jego imieniu, zgłaszania interpelacji i wniosków oraz wykonania prawa głosowania.

§ 17. Stowarzyszenia liczące do 500 członków mają prawo do wysłania na Walny Zjazd Delegatów jednego delegata uprawnionego do głosowania. Ponad 500 do 1500 członków dwóch delegatów, liczące ponad 1500 członków mają prawo do wysłania dalszego jednego delegata na każde 1000 członków z tym, że łączna ilość delegatów wysłanych przez jedno stowarzyszenie (sekcję) nie może przekraczać ośmiu.

§ 18. Zarząd Związku zwołuje każdego roku w drugim kwartale po upływie roku kalendarzowego, który jest równocześnie rokiem administracyjnym. Zwyczajny Walny Zjazd Delegatów, ogłaszając na miesiąc przed tym terminem przez swój własny organ lub przez okólnik, albo też za pośrednictwem zwykłych listów dzień Zjazdu i porządek obrad.

W nagłych wypadkach może Zarząd Związku z własnej inicjatywy lub na żądanie co najmniej 1/3 części członków zwołać Nadzwyczajny Walny Zjazd Delegatów i skrócić termin zawiadomienia do dni 8.

Żądający zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zjazdu winni podać na piśmie porządek obrad Zjazdu.

§ 19. Obradom Walnego Zjazdu przewodniczy prezes Zarządu Związku, protokół prowadzi sekretarz Zarządu.

W obradach biorą udział przedstawiciele wszystkich Zrzeszeń skupionych w Związku oraz członkowie Zarządu Związku Zrzeszeń.

§ 20. Do powzięcia ważnych uchwał konieczna jest obecność jednej trzeciej części przedstawicieli wszystkich zrzeszonych w Związku stowarzyszeń emerytów.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Do ważności i prawomocności uchwał Walnego Zjazdu Delegatów w przedmiocie zmiany statutu, rozwiązania Związku i rozporządzenia majątkiem w razie likwidacji Związku wymagana jest większość 1/3 głosów oddanych przez przedstawicieli członków bądź osobiście, bądź przez pełnomocników.

§ 21. Do kompetencji Walnego Zjazdu Delegatów należą:
a) zatwierdzanie sprawozdania Komisji Rewizyjnej i udzielenie Zarządowi Związku absolutorium za rok obrachunkowy;
b) wybór prezesa członków Zarządu Związku, Komisji Rewizyjnej i Sądu Rozjemczego,
c) rozstrzyganie odwołań nie przyjętych Stowarzyszeń lub wykluczonych przez Zarząd Związku,
d) zmiana statutu,
e) rozwiązanie Związku ,
f) zatwierdzenie lub odrzucenie przyjętych przez Zarząd darowizn lub zapisów majątku ruchomego lub nieruchomego,
g) oznaczenie wysokości składek członkowskich na rok następny.

Zarząd Związku

§ 22. Zarzad Zwiazku składa się z prezesa, 10 dziesięciu członków i 3 (trzech) zastępców wybieranych na przeciąg jednego roku. Zarząd wybiera z swego grona dwóch wiceprezesów sekretarza i skarbnika.

§ 23. Wybór odbywa się w ten sposób, że najpierw zebrani głosują na prezesa przez podniesienie rąk, następnie wybierają przez podniesienie rąk Komisję Matkę złożoną z pięciu członków, która ustala kandydatury i stawia odpowiedni wniosek. Prezes odczytuje wniosek i poddaje pod glosowanie. W razie braku zgody na przyjęcie ustalonej przez Komisję Matkę listy kandydatów do władz Związku tj. Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Polubownego w całości odbywa się głosowanie na każdą proponowaną osobę. Obowiązuje absolutna większość głosów.

Po obliczeniu głosów ogłasza przewodniczący wynik głosów, — i dokonanego wyboru.

§ 24. Zasadniczo prezes, wzgl. jeden z jego zastępców winni mieć stałe miejsce zamieszkania w Warszawie, gdyby zatem prezesem wybrana została osoba mieszkająca poza Warszawą, zastępcą prezesa musi być wybrana osoba mieszkająca stale w Warszawie. Sekretarz musi bezwzględnie mieszkać w Warszawie.

§ 25. Do obowiązków Zarządu Związku należą:
a) przygotowywanie Walnych Zjazdów Delegatów zwyczajnych i nadzwyczajnych, konferencyj oraz posiedzeń, które zwołuje prezes Związku,
b) zarządzanie majątkiem Związku w granicach uprawnionych i określonych niniejszym statutem,
c) sporządzanie za każdy rok administracyjny rachunków, bilansu, sprawozdań kasowych i działalności Zarządu, które winny być przedstawione Walnemu Zgromadzeniu,
d) odbywanie posiedzeń przynajmniej co dwa miesiące,
e) reprezentacja i obrona praw emerytów wobec władz naczelnych i organów właściwych,
f) wygotowanie i wnoszenie petycyj, memoriałów, tudzież interwencja u sfer miarodajnych w sprawach ogólnych emerytów, wdów i sierót,
g) przyjmowanie nowych członków oraz wykreślanie z listy członków,
h) przyjmowanie zapisów i darowizn,
i) redagowanie w miarę możności czasopisma zawodowego, o ile takie już nie istnieje,
j) wykonywanie uchwał Walnych Zjazdów Delegatów,
k) prowadzenie rachunkowości zgodnie z przepisami.

§ 26. Do powzięcia ważnych uchwał wymagana jest obecność prezesa wzgl. jego zastępcy oraz co najmniej pięciu członków Zarządu.

§ 27. Prezes i sekretarz Zarządu Związku reprezentują Związek na zewnątrz oraz podpisują protokóły posiedzeń, wszystkie pisma i akty prawne.

Komisja Rewizyjna

§ 28. Komisję Rewizyjną wybiera Walny Zjazd Delegatów na jeden rok z pośród członków któregokolwiek Stowarzyszenia emerytów, urzędującego w siedzibie Związku, należącego do Związku. Składa się ona z trzech członków, którzy wybierają z pośród siebie przewodniczącego.

Do niej należy badanie ksiąg i dowodów kasowych, udzielanie na żądanie Zarządu opinii w ważniejszych sprawach majątkowych Związku i wygotowanie dla Walnego Zjazdu Delegatów sprawozdania z dokonanej rewizji i wniosków dotyczących stanu kasy, rachunków oraz udzielenia lub nie udzielenia absolutorium.

W razie przeszkody członka Komisji Rewizyjnej w czynności jego wchodzi zastępca, których w liczbie dwóch wybiera Walny Zjazd.

Do ważności uchwał Komisji Rewizyjnej potrzeba większości tj. 2 głosów.

Sąd Rozjemczy

§ 29. Sąd Rozjemczy składa się z 3 członków i 2 zastępców, wybieranych przez Walny Zjazd Delegatów na jeden rok z pośród członków któregokolwiek stowarzyszenia emerytów urzędującego w siedzibie Związku należącego do Związku.

Sąd Rozjemczy po wyborze przewodniczącego ze swego grona rozstrzyga przekazane mu spory przez strony, lub na żądanie jednej strony spór wiodącej i może w wypadku niejawienia się strony przeciwnej wydać wyrok zaoczny.

Komplet orzekający składa się z 3 osób. Zasadniczo kompetencje tego Sądu ogranicza się do sporów pomiędzy Zrzeszeniami a Zarządem Związku, wzgl. jego poszczególnymi członkami.

Przeciw orzeczeniu Sądu Rozjemczego nie ma odwołania.

Likwidacja Związku

§ 30. W razie rozwiązania Związku i konieczności likwidacji jego majątku, o sposobie rozdziału tego majątku decyduje uchwała Walnego Zjazdu Delegatów, zwołanego w celu powzięcia stosownego postanowienia.

§ 31. Pozostały po likwidacji majątek zostaje przeznaczony na cele społeczne.

§ 32. Każdorazowy Zarząd jest uprawniony do poczynienia w niniejszym statucie zmian wymaganych przez Władze w celu umożliwienia jego zarejestrowania.

Urząd Wojewódzki Poznański

Na mocy decyzji Wojewody Poznańskiego z dnia 26 marca 1948 Nr SPP II—5/1/48, wydanej na podstawie art. 21 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr 94 poz. 808) wpisano do rejestru stowarzyszeń i związków Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego pod Nr 50 stowarzyszenie pod nazwą: „Związek Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych".

Poznań, dnia 7 kwietnia 1948.

Za Wojewodę

(—) mgr Kwaśniewski Nacz. Wydziału

Pieczęć okrągła
Urzędu Wojewódzkiego
Poznańskiego

WSPÓLNY KOCIOŁ

Życie Warszawy podało w ostatnim czasie następującą wiadomość:

„JEDNOLITA RENTA DLA WSZYSTKICH

Prawo do 26 tygodni leczenia

Jesteśmy w przededniu poważnej reformy ubezpieczeń społecznych w Polsce. Powołana przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, pod przewodnictwem mgr. J. Piotrowskiego, specjalna komisja dla przeprowadzenia reformy ubezpieczeń społecznych składa się z przedstawicieli nauki, reprezentantów związków zawodowych i delegatów zainteresowanych urzędów. Komisja ta opracowała projekt nowej ustawy, który po uzyskaniu aprobaty rządu zostanie przesłany do Sejmu i jeszcze w tym roku może wejść w życie.

Obecny, przedwojenny jeszcze, system ubezpieczeń społecznych, nie odpowiada potrzebom mas pracujących. To też komisja, po przepracowaniu materiałów, jakie zebrała w drodze ankiety, zaproponowała zasadnicze zmiany w naszym systemie ubezpieczeń społecznych.

Drobni wytwórcy objęci ubezpieczeniem

Reformy zmierzają do upowszechnienia ubezpieczeń społecznych, przez **objęcie jak najszerszych warstw ludności pracującej w Polsce, aż po drobnych wytwórców włącznie.**

Druga ważna zmiana, to ujednolicenie struktury organizacyjnej. **Ma być stworzona jedna centralna instytucja ubezpieczeniowa dla wszystkich rodzajów ubezpieczeń, której aparat terenowy pokrywać się będzie z podziałem administracyjnym państwa. Ta nowa centralna instytucja ubezpieczeniowa przejmie m. in. kompetencje ZUS-u, Ubezpieczelni Społecznej i Państwowego Funduszu Emerytalnego. Do niej należeć będzie wypłata emerytur państwowych, samorządowych, PKP, społecznych itp.**

Projekt przewiduje ujednolicenie rent i zmierza do zapewnienia każdemu człowiekowi pracy, który wyszedł z czynnego procesu produkcji, minimum egzystencji. Ma być ustalona jedna, zasadnicza renta dla wszystkich, z dodatkami za wysługę lat, za długą pracę w jednym zakładzie, dla przodowników pracy i za owocną działalność społeczną.

Chodzi o zdolność do pracy

Ustawa projektowana przewiduje jednolitą, opłacaną całkowicie przez pracodawcę składkę dla wszystkich rodzajów ubezpieczeń społecznych. W ustalonej (procentem zarobków) składce mieścić się będą wszystkie rodzaje ubezpieczeń, co uprości administrację tak ubezpieczeń, jak i przemysłu.

Szczególnie ważne są zmiany na korzyść ubezpieczonych. Nowy system przewiduje, że Ubezpieczalnia ma się **zaopiekować człowiekiem aż do całkowitego przywrócenia mu zdolności do pracy.** Ubezpieczony będzie miał prawo leczyć się do 26 tygodni, lecz i po tym terminie nie traci żadnych uprawnień. Jeśli nie odzyskał zdolności do pracy, automatycznie przechodzi **na czasową rentę z możliwością dalszego leczenia się aż do chwili odzyskania zdolności do pracy lub przejścia na rentę stałą.**

Natomiast projektowana ustawa przewiduje zniesienie ubezpieczeń na wypadek bezrobocia, a fundusze z tego działu przeznaczone będą na fachowe szkolenie, **gdyż jest to najracjonalniejsza forma zapobiegania bezrobociu, które przede wszystkim grozi siłom niewykwalifikowanym.**

Powszechność, jednolitość i trwałość systemu ubezpieczeniowego — oto główne wytyczne reformy, która będzie przedmiotem szczegółowych rozważań na jesiennej sesji sejmowej."

Artykuł powyższy wywołał nie tylko wśród emerytów, ale także wśród szeregów pracowników państwowych czynnych — zrozumiałe poddenerwowanie i rozgoryczenie. Ze wszystkich stron Polski płyną zapytania i protesty przeciwko powyższym zamiarom, lansowanym przez ludzi nie mających zielonego pojęcia o całym zagadnieniu emerytalnym.

W numerach 5, 8 i 9 „Emeryta" wyjaśniliśmy różnicę pomiędzy emeryturą a rentą „ZUS-u" i możemy zapewnić zainteresowanych, że **„wspólny kocioł"** są to tylko projekty, którym przeciwstawiamy się całą siłą i może uda się nam je unicestwić. W każdym razie dowiedzieliśmy się, że kompetentne czynniki państwowe skłonią pisma do odwołania tych wiadomości jako nie aktualnych.

Czujność rzesz emeryckich jest konieczna.

Nasze Spółdzielnie

Zarząd Spółdzielni Oszcz.-Poż. Emerytów w Krakowie p. n. „Samopomoc“, zawiadamia nas, że zwyczajne roczne zgromadzenie członków tejże Spółdzielni odbyło się w dniu 25 kwietnia br. przy ul. Filipa 6, na którym po obszernych rzeczowych debatach zatwierdzono jednomyślnie bilans zamknięcia rachunków za rok 1947. Przedstawia się on jak następuje:

Stan czynny

Kasa	21.247,—
Rk bież. lokaty w bankach miejsc.	369.357,—
Pożyczki członk. Spółdz.	1.902.680,—
Udziały własne w Banku Gosp. Spół.	6.000,—
Ruchomości	66.000,—
Odsetki zapł. za rok następny od Pożyczki 500.000,—	21.000,—
Razem	2.386.867,33

Stan bierny

Udziały	207.125,—
Fundusz zasobowy	1.506.260,—
Fundusz specjalny	52.337,—
Rk umorzenia ruchomości	66.000,—
Długi wekslowe	500.000,—
Odsetki pobr. za ub. rok . . .	19.000,—
Nadwyżka	35.937,33
Razem	2.386.867,33

z tym, że na wniosek referenta Wojewódzkiego Związku Rewizyjnego postanowiono wydzielić z nadwyżki dochodu kwotę 30.000,— zł jako rezerwę na pokrycie ewentualnych strat Spółdzielni.

Spółdzielnia nasza istnieje dopiero od marca 1947 r. z kapitałem zakładowym 1.600.000,— zł i w tym czasie do końca grudnia ub. roku zebrano 313 udziałów, figurujących w bilansie z kwotą 207.125,— zł. Pojedynczy udział wynosi 500,— zł, odpowiedzialność jest jednokrotna.

Przy udzielaniu pożyczek staraliśmy się przede wszystkim udzielać pożyczek na cele produkcyjne; niestety zmuszeni byliśmy niejednokrotnie robić wyjątki od tej reguły, z uwagi, że członkowie biorący pożyczki są emerytami, których nędzny stan majątkowy jest ogólnie znany i bardzo często okazywała się potrzeba rzeczywistej doraźnej pomocy dla nich, o ile się stwierdziło przy badaniu, że w okresach oznaczonych będą mogli spłacić zaciągnięte pożyczki w ratach kwartalnych.

Następująca tabelka wykazuje, że na 98 członków wzięli pożyczki w 1947 r.

a)	na opał i dożywienie	19 członków
b)	na odzież i obuwie	15 „
c)	na leczenie	18 „
d)	na cele handl. i przemysł.	46 „
	Razem	98 członków

W roku bieżącym postanowiliśmy rozciągnąć naszą działalność także i na pracowników czynnych i w ten sposób rozszerzyć znacznie teren działalności, która będzie jednak wymagała z naszej strony zwiększenia czujności i przezorności w udzielaniu pożyczek dla nowych członków.

Również staramy się o zdobycie z wkładów oszczędnościowych funduszów od bratnich związków i pokrewnych instytucji społecznych w celu uruchomienia poważniejszych funduszów potrzebnych do dalszego rozwoju Spółdzielni.

Za Zarząd:

Gołąb, Porębski, mgr Bielewicz

S p r a w o z d a n i a

Z ruchu organizacyjnego

(Ciąg dalszy)

Nisko: W dniu 31 grudnia 1947 r. stan członków Stowarzyszenia wynosił 168 osób, stan Kasy zł 4.458,—. Zarząd odbył w r. sprawozdawczym 3 posiedzenia oraz urządził jedno Walne Zebranie. Zarządowi nie udało się wyjednać dla swoich członków żadnych korzyści na miejscu, nawet węgla interwencyjnego, członkowie w Nisku nie otrzymali. Kasa Pośmiertna dotychczas nie została zorganizowana, natomiast Walne Zebranie uchwaliło by na wypadek śmierci któregoś z członków wypłacano pozostałej rodzinie z funduszów Stowarzyszenia tytułem zapomogi kwotę zł 1.000,—.

Nowy Sącz: Stan liczebny członków w r. 1947 wynosił 513 osób. Zrzeszenie w Nowym Sączu obejmuje ponadto swoją organizacją delegatury powiatowe: Stary Sącz z liczbą 117 członków, Grybów 106 członków oraz Koło w Piwnicznej z 10 członkami.

Zarząd odbył w roku administracyjnym 11 posiedzeń oraz 4 zebrania ogólne członków. Zajmował się pomocą dla członków przez sporządzanie dla nich podań o wypłatę emerytur oraz odwołań od wymiarów i pisania rozmaitych próśb. Wyjednywał przydział węgla interwencyjnego tak dla członków miejscowych jako też dla członków swoich delegatur, ulgi w opłatach za wodę i kanalizację, zapomogi od Opieki Społecznej i z Zarządu Miejskiego.

Z szczegółowego sprawozdania spisanego z okazji rocznego Walnego Zebrania przekonać się można o szczególnej zapobiegliwości Zarządu w wyjednywaniu ulg dla swoich członków oraz troskę o poprawę bytu, co wynika również z uchwalonych na tym zebraniu rezolucyj treści jak w innych miejscowościach.

Piotrków Trybunalski: Związek powstał w dn. 15 września 1947 r., więc nie miał jeszcze czasu rozwinąć należycie swojej działalności. Mimo krótkiego czasu istnienia zdołał Zarząd przy nieznacznej gotówce zakupić mąkę oraz wykupić kupony odzieżowe, na które zebrał pieniądze od członków tak, że po rozprowadzeniu zakupionych przedmiotów pozostała gotówka w kwocie zł 331 oraz wkład w Komunalnej Kasie Oszczędności w kwocie zł 6.421,—. Sprawozdanie nie wykazuje ile członków liczy Związek. Przypuszczamy, że

w następnym sprawozdaniu dowiemy się więcej szczegółów z działalności tej nowej placówki emeryckiej.

Przemyśl: Liczba członków w dn. 31 grudnia 1946 r. wynosiła 871 osób, w dn. 31 grudnia 1947 r. 995 osób. Stan Kasy w dn. 31 grudnia 1946 r. wynosił zł 8.701,— w czym fundusz ze składek i wpisowego zł 4.131,—, zapomogowy natomiast zł 4.570,—. W dniu 31 grudnia 1947 r. fundusz ze składek i wpisowego wynosił zł 8.299,—, zapomogowy zł 7.981,— razem zł 16.280,— co samo już świadczy o silnym rozwoju organizacji i zabiegliwości Zarządu, który odbył w roku sprawozdawczym 12 posiedzeń, oraz urządził 1 Walne Zebranie.

Organizowanie Kasy Pośmiertnej w toku.

Przeworsk: Powiatowe Koło Emerytów, Wdów i Sierot liczyło w dniu 31 grudnia 1946 r. 96 członków, w dn. 31 grudnia 1947 r. 142 członków. Stan Kasy w dniu 31 grudnia 1946 r. wynosił zł 3.983,—, 31 grudnia 1947 r. zł 6.634,—. Zarząd odbył w roku sprawozdawczym 4 posiedzenia Zarządu i 5 ogólnych Zebrań sprawozdawczych.

Zarząd podnosi z naciskiem nastręczające się trudności z powodu braku lokalu na posiedzenia oraz ludzi chętnych do pracy i orientujących się w sprawach emerytów tak, że Zebrania Zarządu odbywały się w nieopalonym pokoju sekretarki i przy małej lampce naftowej a Zebrania ogólne w nieopalonej sali szkoły miejscowej w dnie niedzielne. Tym tłumaczy się mała ilość posiedzeń Zarządu oraz trudność w ściąganiu składek z powodu braku lokalu.

Obojętność członków w stosunku do organizacji zmalała od kiedy udało się Zarządowi uzyskać węgiel przydziałowy a także ziemniaki dla najbiedniejszych emerytów.

Mimo takich trudności Związek przyczynił się do remontu zakupionego domu w Rzeszowie kwotą zł 6.110,— a ponadto przekazał zł 500,— na wznowienia pisma „Emeryt", zaś 51 członków przystąpiło w charakterze członków z udziałami do Spółdzielni Emerytów w Rzeszowie.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Listy z Kraju

Milanówek: Czytając opis Dąbroszyna a następnie Kamienia Wielkiego, żal mi było, że nie utrzymaliśmy się przy Dąbroszynie a to ze względu na śliczny trzypiętrowy gmach, mogący pomieścić dwa razy tyle osób ile ich zmieści Kamień, na bliskość rzeki, stacji kolejowej, parku itp., muszę jednak przyznać, że dobrze zrobił Zarząd Związku, iż nie namyślając się długo, przyjął w zamian Kamień Wielki, bo gdyby namyślał się dłużej, może i na Kamień znalazłby się jakiś inny kandydat i trzeba byłoby na nowo jeździć i szukać a tymczasem przeszłyby wiosna i lato bezskutecznie i znowu rok zmarnowany a w naszym wieku każdy rok jest krótszy od roku poprzedniego. Możliwe, że o ile zagospodarujemy Kamień, może znajdziemy ludzi również na zaludnienie Dąbroszyna, który przyznany raz, stanowi dotychczas objekt Związku Emerytów i przyjdzie wreszcie czas, że „PUR" jednak w końcu go opuści.

Cieszy mnie niewymownie zapowiedź „Emeryta" Nr 7, że współżycie pensjonariuszów w obu Schroniskach zostanie rozumnie zorganizowane. W początkach, zanim ludzie się zżyją z sobą, mogą być pewne zgrzyty i niedomagania, ale napewno ustaną one, gdy nastąpi wspólne zapoznanie się i zrozumienie celu, jaki winien przyświecać pensjonariuszom a mianowicie: harmonijne współżycie, chętne wykonywanie zarządzeń administracji, unikanie zadrażnień mogących wywołać konflikty oraz dbanie o dobro i honor Schroniska.

Franciszek Kisielewski

Jędrzejów: Walne Zebranie członków naszego Stowarzyszenia odbyło się dnia 4 kwietnia 1948 r. pod przewodnictwem prezesa Taracha przy licznym udziale członków.

Po ustaleniu budżetu na rok następny w wysokości 30.896 zł w dochodach i w kwocie 29.520 zł w rozchodach wybrano Zarząd Związku w następującym składzie: Ob. ob. Ludwik Tarach, Włodzimierz Gapanowicz, Roman Christoff, Antoni Buler, Władysław Żurawski, Jan Zduńczuk, Leokadia Zakrzewska, Wanda Gidyńska i Jadwiga Suwalska.

Zebranie uchwaliło na wniosek Zarządu nadać prezesowi Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych Zygmuntowi Gizelli godność członka honorowego Stowarzyszenia Emerytów w Jędrzejowie.

Wieliczka — Prenumeruję „Emeryta" i cieszę się, że go mam, gdyż każdego 1-go i 15-go oczekuję go, bo ciekawam, czy sprawa nasza o polepszenie bytu postąpiła naprzód.

Jestem emerytowaną nauczycielką. W dniu 31 października 1929 r. po 36 latach pracy, nie mając ani jednego dnia urlopu, zmuszona byłam iść na emeryturę z powodu ciężkiej choroby, której nabawiłam się w pracy, jako kierowniczka szkoły, pracując gorliwie dla dobra Polski i Społeczeństwa. Z powodu przepracowania groziła mi ślepota, gdyż w prawym oku dostałam zerwanie siatkówki więc nic nie widzę na jedno oko, a w lewym oku mam zmącenie siatkówki, gdzie nie wolno mi nic robić, ani czytać, ani pisać, bo grozi mi zupełna ślepota.

Wobec tego nie mogę pracować i pozostaje w krytycznym położeniu. Idąc na emeryturę dostałam 100% pensji miałam VII grupę b. i 660 punktów uposażenia emerytalnego, powodziło mi się dobrze, a dziś mam tylko 2.300 zł poprostu nie wiem na co to przeznaczyć w tych tak ciężkich czasach, gdy zapłacę wszelkie formalności miesięczne, to pozostaje mi parę złotych na chleb i mleko.

W czasie okupacji, co miałam lepszego i droższego np. biżuterię, suknie, bieliznę, zmuszona byłam sprzedać na życie, dziś jestem obdarta, gdyż nie mam za co sprawić sobie bielizny i obuwia. Za naszą ciężką pracę dla dobra Ojczyzny jesteśmy emeryci bardzo poszkodowani. Dlatego też bardzo proszę Związek Emerytów, by starał się dla nas o podwyższenie do 100% płacy, a nie o

50%, gdyż to by wcale nie polepszyło bytu emerytów.

W roku 1947 dostaliśmy tylko 5 m węgla na rok, to przecież jest za mało na rok, a na kupno węgla w pasku nie ma pieniędzy. Robotnicy w kopalni emeryci dostają po 3 tony węgla rocznie, po najniższej cenie. Bardzo proszę Pana Prezesa by łaskaw był starać się o polepszenie naszego położenia i bardzo przepraszam Go za tak długi list i łączę serdeczne pozdrowienie.

Emerytka z Wieliczki

Wrocław: Do Zarządu naszego Związku wpływają częste zażalenia ,iż Ubezpieczalnia Społeczna nie chce dawać emerytom państwowym okularów ani protez ustnych. Odsyła ona zaświadczenia lekarskie o konieczności zastosowania tych środków leczniczych do Państwowego Zakładu Emerytalnego, który przedkłada odnośne podanie do Ministerstwa Skarbu, skąd po pół roku nadchodzi żądanie przedłożenia świadectwa ubóstwa?, czy ubóstwo emerytów naprawdę nie jest znane odnośnemu referentowi Ministerstwa Skarbu? — Zdarza się często, że dołączone do podania załączniki giną w drodze. Petent musi drugi raz starać się o te papiery. Odnosi się wrażenie, że takie przewlekanie załatwienia odbywa się w błogiej nadziei, że staruszek, czy staruszka tymczasem zemrze, no i wydatek zaoszczędzony. Kilkadziesiąt spraw takich leży w Ubezpieczalni niezałatwionych. Chodzą pogłoski, że w Ubezpieczalniach mają być potworzone specjalne komisje do badania potrzeby tych środków pomocniczych dla emerytów. Przypuszczalnie komisje takie będą napewno droższe niż protezy względnie okulary.

Naszym zdaniem, jeżeli lekarz Ubezpieczalni wystawi zaświadczenie o konieczności zastosowania jednego z powyższych środków leczniczych, powinien on zasługiwać na zaufanie.

Prosimy Związek Zrzeszeń Emerytów o stosowną interwencję w tej sprawie.

Adam Lukas, prezes Związku.

Odpowiedzi Redakcji

Pan Kacper Wł. Kwiatkowski: Dziękujemy za nadesłane wycinki z pism traktujące o emerytach. Przy sposobności wykorzystamy.

Pan Szwaj Grzegorz: Wiemy o tym, że wielka liczba emerytów chodzi do dzisiaj luzem, stroniąc od organizacyj, o luzakach pisaliśmy już kilkakrotnie, poświęciliśmy im obszerne artykuły, nawołując do szeregów, wytykaliśmy korzystanie z cudzej pracy i ofiar; jeżeli nasze nawoływania nie skutkują, wina ich, nie nasza. Nadesłaną kwotę 80 zł zaliczyliśmy na prenumeratę za czerwiec i III kwartał br. Dziękujemy za starania nad zorganizowaniem tamtejszych luzaków. O ile znajdzie Pan 20 chętnych prześlemy Panu wzory statutów w celu zorganizowania Koła.

Pan F. K. Milanówek: Dziękujemy za opis i książki o hodowli jedwabników, wykorzystamy przy najbliższej sposobności.

Pan Franciszek Porwit: Postulat poruszony przez Pana, od roku 1945 wstawiony jest do naszego programu działania niestety dotychczas nie udało się nam zainteresować sfer miarodajnych tym zagadnieniem.

W zabiegach naszych nie ustajemy i nie wątpimy, że w końcu sprawa ta zostanie przychylnie załatwiona. Na razie trochę cierpliwości.

Z swoją prosbą musi Pan zwrócić się do Ministerstwa Komunikacji.

Pan Kuźniewicz: Narzeka Pan, że składka członkowska po 20 zł miesięcznie jest za droga. Pewno nie zastanowił się Pan nad tym, że 20 zł tzn. sześć papierosów, które przez miesiąc zaoszczędzić można.

Zresztą z tej kwoty dla Związku Okręgowego przypada tylko 6 zł, tj. ściśle dwa papierosy na miesiąc, reszta zostaje w Kole, więc niepotrzebnie rozdziera Pan szaty nad hiobowymi wieściami. Dlaczego nie otworzył Pan ust na Walnym Zjeździe Delegatów? Może Zjazd byłby wysłuchał racji Pana i wstrzymał się z uchwaleniem tej dla Pana tak hiobowej uchwały, — uchwalonej właśnie przez dół a nie, jak Pan twierdzi przez **„górę"**, gdyż **„góra"** nie głosowała. Żąda Pan od Walnego Zjazdu Delegatów, by **„wywalczył od Posłów aby Sejm przywrócił art. 6 ustawy emerytalnej"**, powinien Pan taki wniosek sam postawić na Zjeździe.

Dla Pana dotychczasowe osiągnięcia nie mają znaczenia?

Szkoda. —

Pokaźna emerytura z której żyć by można jest i naszym marzeniem

P. Jamiński: Obliczenie emerytury Pana prawidłowe. Za 31 lat policzalnej służby w VIII stopniu służbowym szczebel c) przysługuje:

a) uposażenie zasadnicze punktów .	452,48
b) dodatek regulacyjny punktów . .	48,48
c) dodatek mieszkaniowy 10% punkt.	50,09
d) dodatek ekonomiczny punktów .	35,55
razem pkt.	586,60

586,60 × 43 = 252 zł + dodatek 2000 = 2252 zł

Wnoszenie odwołania bezcelowe.

KOMUNIKAT

Jednolite legitymacje dla członków wszystkich Zrzeszeń emerytalnych po 3 zł sztuka oraz statut Związku w Poznaniu dla Kół tegoż Związku po zł 15 sztuka, do nabycia w Administr. „Emeryta".

TREŚĆ NUMERU

Nie pożyczaj „Emeryta" nikomu.

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu

Red. odpow.: Wiktor Pawłowski, Poznań, ul. Ratajczaka 40. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. — K 50779